

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-226/15 P

Apple and Pear Australia Ltd

a

Star Fruits Diffusion

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie English pink — Námitky majitele slovní ochranné známky PINK LADY a obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvek ‚Pink Lady‘ — Zamítnutí námitek — Rozhodnutí soudu pro ochranné známky Evropské unie — Změna rozhodnutí — Překážka věci pravomocně rozsouzené“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. července 2016

1. *Ochranná známka Evropské unie — Řízení před instancemi Úřadu — Vztah mezi řízením týkajícím se zápisu ochranné známky Evropské unie nebo námitek proti takovému zápisu před Úřadem a jakýmkoliv řízením před vnitrostátními soudy — Překážka věci rozsouzené — Neexistence*

(Nařízení Rady č. 207/2009, článek 6, čl. 42 odst. 5, čl. 56 odst. 3 a čl. 100 odst. 2)

2. *Ochranná známka Evropské unie — Odvolací řízení — Žaloba k unijnímu soudu — Možnost Tribunálu napadené rozhodnutí změnit — Meze*

(Nařízení Rady č. 207/2009, čl. 65 odst. 3)

1. Z nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Evropské unie a zejména z jeho hlavy IV, týkající se řízení o zápisu ochranné známky Evropské unie, plyne, že Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví má výlučnou pravomoc v oblasti zápisu takové ochranné známky a námitek proti tomuto zápisu. Úřad je jediným orgánem, který je unijním normotvůrcem oprávněn k tomu, aby prováděl průzkum přihlášek k zápisu, a tudíž aby povolil či zamítl zápis ochranné známky Evropské unie. Neexistence ustanovení, na jehož základě by instance Úřadu při výkonu své pravomoci v oblasti zápisu ochranných známek Evropské unie nebo námitek proti tomuto zápisu byly vázány pravomocným rozhodnutím některého ze soudů pro ochranné známky Evropské unie, se tedy jeví být důsledkem výlučné povahy pravomoci Úřadu v této oblasti.

Mimoto, aby byla zajištěna stálost práva a právních vztahů, jakož i řádný výkon spravedlnosti, je důležité, aby soudní rozhodnutí, jež se stala po vyčerpání dostupných opravných prostředků nebo po uplynutí lhůt pro podání těchto opravných prostředků konečnými, již nemohla být zpochybněna. I když v tomto ohledu nařízení č. 207/2009 pojem „překážka věci pravomocně rozsouzené“ výslovně nedefinuje, zejména z čl. 56 odst. 3 a z čl. 100 odst. 2 uvedeného nařízení plyne, že toto k tomu, aby pravomocná rozhodnutí soudu členského státu nebo Úřadu byla spojena s překážkou věci pravomocně rozsouzené, a mohla tedy takový soud nebo Úřad zavazovat, vyžaduje, aby před nimi projednáváná souběžná řízení měla stejné účastníky, stejný předmět a stejný důvod.

Co se týče řízení zahájeného podáním žaloby pro porušení práv k vnitrostátnímu soudu jednajícímu jako soud pro ochranné známky Evropské unie a řízení o námitkách proti zápisu ochranné známky Evropské unie před Úřadem, je třeba konstatovat, že uvedená řízení mají odlišný předmět.

Co se totiž týče zápisu ochranné známky jako ochranné známky Evropské unie, ten směřuje – jak plyne z článku 6 nařízení č. 207/2009 – k nabytí takové ochranné známky Evropské unie. Předmětem námitek proti takovému zápisu je tak zabránění tomu, aby přihlašovatel mohl dotčenou ochrannou známku nabýt. V tomto ohledu je podle čl. 42 odst. 5 uvedeného nařízení po průzkumu námitek proti zápisu přihláška ochranné známky zamítnuta pro všechny výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška, či pro jejich část, nebo dojde k zamítnutí námitek.

Co se dále týče žaloby pro porušení práv podané k vnitrostátnímu soudu jednajícímu jako soud pro ochranné známky Evropské unie, majitel starší ochranné známky EU směřuje takovou žalobou k tomu, aby daný soud zakázal užívání označení zakládajícího nebezpečí záměny s označením tvořícím starší ochrannou známku Evropské unie. Majitel ochranné známky Evropské unie se tak domáhá určení odpovědnosti žalovaného za porušení svých výlučných práv.

Krom toho je třeba odlišovat předmět žalob pro porušení práv, na prohlášení neplatnosti a týkajících se zápisu, plynoucích z nařízení č. 207/2009, v tom smyslu, že možnost majitele starší ochranné známky EU podat žalobu pro porušení práv proti majiteli pozdější ochranné známky EU nemůže podání návrhu na prohlášení neplatnosti k Úřadu ani mechanismy předchozí kontroly, které jsou dostupné v rámci řízení o zápisu ochranných známek EU, zbavit smyslu. Vzhledem k výlučné pravomoci instancí Úřadu při povolování nebo zamítání zápisu ochranných známek Evropské unie má totiž každé řízení před Úřadem týkající se zápisu ochranné známky Evropské unie nebo námitek proti takovému zápisu předmět nutně odlišný od jakéhokoliv řízení před vnitrostátními soudy, a to i když by jednaly jako soudy pro ochranné známky EU.

(viz body 50–53, 56, 58 a 61–63)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 67)